

بیانات رهبر معظم انقلاب اسلامی در اجتماع بزرگ مردم رفسنجان - 18 اردیبهشت/ 1384

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

الحمد لله رب العالمین والصلاة والسلام على سيدنا ونبينا ابی القاسم المصطفى محمد و على اله الأَطْيَبِينَ الأَطْهَرِينَ المنتجبين الهداة المهديين المعصومين سيما بقیة الله فی الأرضین.

حضور در رفسنجان، برای این بنده ی خدمتگزار، بسیار خاطره انگیز است. شهر رفسنجان و مردم عزیز آن را از سال های بسیار دور مرکز و کانون توجه به حقایق اسلام و نقطه ی ثقلی از نقاط مهم کشور در مبارزه ی با طاغوت شناختیم. مردم رفسنجان در دوران اختناق به معنای حقیقی کلمه در صراط مستقیم الهی پایداری و پافشاری کردند. روزی که نام و یاد و فتوای امام بزرگوار در سرتاسر کشور به وسیله ی دستگاه پلیسی اختناق طاغوتی ممنوع و جرم بود، مردم رفسنجان در شهر شجاع و آزاده ی خودشان، مسجدی به نام امام بزرگوار نامگذاری کردند؛ به نام آن بزرگوار سخن گفتند و راه او را ترویج کردند.

بنده در سفرهای متعددی که به این شهر آمدم و با محبت صمیمانه ی شما مردم رفسنجان روبه رو شدم، مطالبی را در این شهر به صورت علنی و بر سر منبرها می توانستم تشریح کنم که در هیچ نقطه ی دیگر کشور چنین امکانی برای ما به وجود نمی آمد. در این جا مردم، آگاه و هوشیار بودند؛ آماده به کار و پا به رکاب بودند؛ همین وضعیت در طول سال های متمادی ادامه پیدا کرد و بعد از پیروزی انقلاب هم رفسنجان از جمله ی مراکزی بود که به مصداق «صدقوا ما عاهدوا الله علیه»، پیمان خود را با خدا، با امام زمان و با حرکت عظیم اسلامی نگسست. در میدان های دفاع مقدس، مردان رفسنجانی، جوانان رفسنجانی، و در پشت جبهه و در بخش پشتیبانی، زنان رفسنجانی نقش بسیار مهمی ایفا کردند.

خدا را شکر می کنیم که بر شما مردم عزیز منت نهاد و شما را در صراط مستقیم خود پایدار نگه داشت. بحمدالله امروز نام و یاد رفسنجان و شخصیت های ممتاز و برجسته ی رفسنجانی در آفاق کشور شناخته شده هستند. مردم رفسنجان دارای نام نیک اند؛ سابقه ی آنها درخشان است و بسیاری از دست اندرکاران مبارزات، این را از نزدیک شاهد بودند.

آنچه امروز من در اجتماع پُرشور شما مردم عزیز رفسنجان عرض می کنم، این است که این مبارزات و زحمات و تلاش های فراوان، به سمت هدف های والا و ارزشمندی بوده است. جهاد يك ملت وقتی معنا می یابد و درخشندگی و ماندگاری پیدا می کند که اهداف تعریف شده ی آن، اهداف والایی باشد. مبارزه ی عظیم ملت ایران، اهداف والای الهی خود را تعریف و ترسیم کرد. ملت ایران و نظام جمهوری اسلامی و رهبر و پدر و معمار این انقلاب و این نظام - امام بزرگوار ما - این هدف ها را پاس داشتند؛ به سوی آن حرکت کردند و سرمایه ی مادی و معنوی خود را در این راه گذاشتند.

این اهداف تعریف شده، منحصر به يك بخش از زندگی انسان ها نیست؛ این اهداف شامل زندگی مادی و معنوی مردم است. اسلام مردم خود را خوشبخت و سعادت مند می خواهد. این سعادت فقط با پول به دست نمی آید؛ فقط با ذکر و عبادت هم به دست نمی آید. حیات طیبه ی اسلامی، زندگی یی است که در آن، راه رسیدن به معنویت و اهداف و سرمنزل های نهایی این راه، از زندگی دنیایی مردم عبور می کند. اسلام دنیای مردم را آباد می کند؛ منتها آبادی دنیا هدف نهایی نیست. هدف نهایی عبارت است از این که انسان ها در زندگی دنیوی از معیشت شایسته و مناسب، از آسودگی و امنیت خاطر، و از آزادی فکر و اندیشه برخوردار باشند و از این طریق به سمت تعالی و فتوح معنوی حرکت کنند. حیات طیبه ی اسلامی شامل دنیا و آخرت - هر دو - است. مسأله این است که زندگی دنیوی - که به سمت اهداف الهی حرکت می کند - باید زندگانی حقیقی و راستین عادلانه را برای مردم تأمین کند. در اسلام، عدالت مسأله ی بسیار مهمی است. ارزشی که از نظر اسلام به هیچ وجه و در هیچ شرایطی مورد مناقشه قرار نمی گیرد، عدالت است. عدالت، هدف پیغمبران است؛ هدف انقلاب اسلامی هم بوده است. در سایه ی عدالت، زندگی

مردم می‌توانند با رفاه و توسعه‌ی مادی به سمت اهداف معنوی هم حرکت کنند. ملت ایران در راه ایجاد جامعه‌ی عادلانه مبارزه و تلاش کرد. نظام مقدس جمهوری اسلامی هدف اصلی خود را ایجاد جامعه‌ی عادلانه قرار داده؛ عدالت با تعریف اسلامی؛ عدالت، همان‌گونه که اسلام معرفی کرده است؛ بدون انحراف به چپ و راست؛ یعنی صراط مستقیم الهی.

در این راه، ما پیشرفت‌های قابل توجهی کرده ایم؛ اما برای استقرار نظام عادلانه‌ی اسلامی هنوز باید تلاش شود. مهمترین وظیفه‌ی مسؤولان کشور این است که در جامعه عدالت را معنا ببخشند تا مردم عدالت را احساس کنند؛ عدالت در قانون، عدالت در قضا، عدالت در تقسیم منابع حیاتی کشور، عدالت در برخورداری‌ها و دسترسی‌های همه‌ی افراد به امکانات کشور. کشور ما امکانات زیادی دارد؛ این امکانات می‌تواند یک جامعه‌ی مرفه و پیشرفته و توسعه‌یافته را برای ملت ایران ایجاد کند؛ منتها شرط اصلی این است که در استفاده‌ی از این منابع، عدالت رعایت شود. نظام جمهوری اسلامی پرچم عدالت را بلند کرده است؛ مردم هم مجذوب همین شعار بسیار مهم و اساسی هستند. نظام جمهوری اسلامی موظف است در همه‌ی مراحل عدالت را تأمین کند و مردم نقاط مختلف کشور و قشرهای گوناگون جامعه را از منابع حیاتی کشور برخوردار سازد. این، وظیفه‌ی اساسی است.

مسؤولان کشور در رده‌های مختلف - در سطح کشور، در سطح استان‌ها و شهرها - موظفند عدالت را رعایت کنند و طبقات محروم را همواره مورد توجه قرار دهند. این خطاست اگر خیال کنیم اسلام با پیشرفت و توسعه و رفاه مادی جامعه مخالف است؛ به هیچ وجه این طور نیست. جامعه‌ی بی که در آن، پیشرفت علمی و عملی، پیشرفت فناوری و پیشرفت دنیایی مردم وجود داشته باشد؛ اسلام این را برای پیروان خود می‌پسندد. تشویق اسلام به علم و عمل و تلاش و فعالیت، از همین جهت است. سنت الهی بر این قرار گرفته است که هر ملتی تلاش و کار کند، بدون تردید نتیجه‌ی آن را خواهد دید. بنابراین اسلام حیات مادی مردم را هم تأمین می‌کند؛ منتها غرق شدن در حیات مادی، فراموش کردن ارزش‌های معنوی، ایجاد شکاف بین طبقات جامعه، و فاصله انداختن بین قشرهای مختلف مردم را نمی‌پسندد و نمی‌پذیرد؛ و این، نظام اسلامی را ممتاز کرده است.

امروز در دنیا کشورهای توسعه‌یافته بسیارند، اما در آنها عدالت وجود ندارد؛ اینها الگوی نظام جمهوری اسلامی نیستند. الگوی نظام جمهوری اسلامی، الگوی اسلامی است؛ یعنی الگوی پیشرفت و توسعه و رفاه، همراه با عدالت و برادری و محبت و عطوفت بین قشرها و پُرشدن شکاف بین فقیر و غنی در جامعه. پیشرفت جامعه به این شکل که با معنویت همراه است، مورد نظر اسلام است.

خدا را شکر می‌کنیم که مسؤولان نظام جمهوری اسلامی از آرمان‌های اسلامی و آنچه به عنوان اهداف والا برای این انقلاب و این مردم تعریف شده است، تخلف نکرده‌اند. این اهداف را همه پذیرفته‌اند و شرط خدمت به این مردم و شرط احراز مسؤولیت‌های اساسی برای این مردم همین است که هر مسؤولی به این اهداف والا و آرمان‌های الهی و اسلامی از بن دندان و از عمق جان معتقد باشد و در راه آن تلاش و مجاهدت کند. جاذبه‌ی نظام اسلامی برای ملت‌های مسلمان در سراسر دنیا در همین نکته‌ی اساسی نهفته بود که اسلام را تضمین‌کننده‌ی سعادت جوامع اسلامی دانست. ملت‌های مسلمان تا قبل از آن که انقلاب اسلامی به صحنه بیاید، می‌پنداشتند نام عدالت در اردوگاه چپ و سوسیالیستی است، و رفاه و پیشرفت مادی در اردوگاه راست - یعنی نظام سرمایه‌داری - قرار دارد. اسلام به صحنه آمد؛ وعده‌ی زندگی همراه با رفاه مادی و عدالت اجتماعی را به مردم داد و آنها مجذوب این شعار و این حرکت عظیم شدند؛ لذا در تمام دنیای اسلام، نام انقلاب اسلامی و نام امام این انقلاب برای مردم به صورت یک خورشید درخشان و یک نقطه‌ی پُر جاذبه درآمد. با این که ما در سال‌های نخستین انقلاب تبلیغات وسیعی هم در دنیای اسلام نداشتیم؛ اما هر کس از نظام جمهوری اسلامی به نقاط دوردست دنیا که مسلمانان در آن جا زندگی می‌کردند، سفر کرد، دید نام امام، نام انقلاب، نام نظام جمهوری اسلامی و این پرچم برافراشته، در اعماق قلب مردم مسلمان جا دارد. حتی بسیاری از ملت‌های غیرمسلمان به خاطر این شعار به اسلام جذب شدند. ما باید به این شعارها عمل کنیم. به صرف گفتن و تکرار کردن، نمی‌توان دلخوش بود که به آن هدف‌ها خواهیم رسید؛ باید اینها را در عمل و در تجربه‌ی میدانی و واقعی پیاده کنیم؛ این مسؤولیت بزرگ مسؤولان جمهوری اسلامی است. همه‌ی مسؤولان

به این معنا معتقد بوده اند و هستند و آن را دنبال می کنند؛ ولی باید تلاش و کار کنند تا این اهداف و آرمان ها تحقق پیدا کند.

همین جاذبه ی نظام جمهوری اسلامی است که دشمنان قدر جهانی جمهوری اسلامی را در مقابل آن به صف آرایی و ادار می کند و تا امروز وادار کرده است. بعضی تصور می کنند ما دشمنان جهانی خود را تحریک کرده ایم که بیایند با ما دشمنی کنند؛ بعضی خیال می کنند شعار «مرگ بر امریکا» امریکا را تحریک می کند که نسبت به نظام اسلامی و ایران اسلامی دشمنی بوزد؛ این خطاست. دشمنی نظام مستکبر امریکایی و هر مستکبری در دنیا با نظام اسلامی، به خاطر پرچم برافراشته ی عدالت است؛ به خاطر این است که می بیند با نام اسلام و با تعالیم والای اسلام کشوری دارد به سمت رشد و توسعه و پیشرفت علمی و عملی حرکت می کند؛ می داند که این، جلوی نفوذ آنها را خواهد گرفت. آنها با هر کشوری که خارج از قلمرو قدرت آنها به توسعه و پیشرفت علمی دست پیدا کند، مخالفند. آنها با هر کشوری که در میدان علم و توسعه، به سمت رقابت با آنها حرکت کند، مخالفند. آنها در مناطق مختلف عالم - که از لحاظ منابع حیاتی و منابع اقتصادی و زیرزمینی، ثروتمند و غنی است - منافع خودشان را دنبال می کنند و در پی این هستند که ظالمانه و مستکبرانه بر این کشورها پنجه بیفکنند و با قدرت زور و زر و تزویر خودشان بتوانند این منابع را در اختیار بگیرند. آنها برای مردم این کشور و کشورهای این منطقه ی از عالم حق حیات قائل نیستند؛ چه برسد به این که اجازه داده شود این ملتها با اراده ی خودشان نظامی را تشکیل دهند، حکومتی را سر کار بیاورند، رئیس جمهوری را انتخاب کنند، دولتی را بیارینند، قوانینی را تصویب کنند، راهی را طی کنند و ابتکارهایی به خرج دهند. دشمنی امریکا و استکبار با ایران اسلامی به خاطر این حرکت قدرتمندانه ی مردمی است؛ چون ایمان مردم، علاقه ی مردم به استقلال، و اطمینان به نفس مردم، به ضرر آنهاست. آنها می خواهند کشور ما را همیشه وابسته نگه دارند. آنها می خواهند از لحاظ فرهنگی، اقتصادی و سیاسی کشورهای این منطقه را وابسته ی به خودشان نگه دارند. وقتی کشوری مستقل است، وقتی اطمینان به نفس دارد و با اعتماد به خود، در راهی که او را به سمت اهداف والا می رساند، حرکت می کند، طبعاً اینها ناراضی می شوند. ناراضی دشمنان جهانی ما به این خاطر است. آنها وقتی راضی می شوند که ملت ایران اختیار دین و دنیا و فرهنگ و اقتصاد خود را یکسره به آنها بسپارد. ملت ایران امروز بیدار شده است و زیر بار چنین زورگویی ها و قلدری هایی نمی رود.

مردم عزیز رفسنجان! برادران و خواهران مؤمنی که سال های متمادی در راه حق و حقیقت قدم برداشته اید! بدانید سعادت این کشور و این ملت در وحدت کلمه و پیمودن راه اسلام و پیگیری عدالت است. این ملت برای این که دشمنان را مأیوس کند و آنها را از تهاجم های گوناگون و موزیگری هایی که نسبت به نظام جمهوری اسلامی دارند، منصرف کند، تنها راهی که می تواند بپیماید، این است که تلاش کند در سایه ی اسلام و پیگیری اهداف اسلامی، و با همبستگی ملی و وحدت کلمه، خود را روزبه روز نیرومندتر کند. ما بحمدالله در این راه حرکت کردیم و باز هم با قدرت تمام حرکت خواهیم کرد و هیچ گونه سستی را در این راه برای خود جایز نمی دانیم. مطمئناً اسلام عزیز است که می تواند زندگی این ملت را در این کشور به سطحی برساند که شایسته ی ملت ایران و شایسته ی این تاریخ غنی و شایسته ی این انسان های شریف و والاست. بحمدالله ملت ما می تواند، شما می توانید و جوانان ما می توانند این کشور را به همان مرحله یی برسانند که مطلوب این ملت است؛ حقایق کشور هم این را نشان می دهد.

همه ی ما پیشرفت های این کشور را در زمینه ی علم، فناوری، تحقیقات و توسعه ی اقتصادی می دانیم و می بینیم. این پیشرفت ها برای این ملت طبیعی است. اگر این ملت پیشرفت نکند، غیر طبیعی است. آنچه باید روی آن تکیه و برای آن تلاش کرد، این است که این حرکت ها و این پیشرفت ها در سایه ی عدالت اجتماعی انجام بگیرد تا جوانان و همه ی مردم بخش های گوناگون ایران بتوانند از امکانات این کشور استفاده کنند. من بار دیگر شما مردم عزیز و همه ی مردم کشورمان را دعوت می کنم که در تجربه ی انتخاباتی که در پیش است، فعالانه شرکت و حضور پیدا کنید. شخصیت های صالحی که به شما معرفی می شوند، آنها را به تناسب اهداف والای این ملت و این انقلاب و این نظام انتخاب کنید. با پشتوانه ی آراء مردمی باید دولتی سرکار بیاید که با قدرت گره ها

را باز کند و کارهای بزرگ را انجام دهد؛ کارهایی که در نیمه ی راه است و باید با تلاش مضاعف و با جد و جهد به نتیجه برسد، آنها را به نتیجه برساند. کشور ما می تواند ملتی بزرگتر از آمار کنونی ملت ما را هم اداره کند؛ می تواند خود را در سطح بالایی از پیشرفت و توسعه در میان ملت های عالم قرار دهد؛ و همچنان که در سند چشم انداز بیست ساله اعلام شده است، می تواند از جهات مختلف رتبه ی اول را در منطقه حائز شود. اینها توانایی های ملت ماست؛ اینها را ملت ما به برکت وحدت کلمه، به برکت پرچم برافراشته ی اسلام، و به برکت ایمان عمیقی که در دل های شماست، تا کنون به دست آورده است و باز هم می تواند پیش برود و به چشم انداز زیبا و شایسته ی ملت ایران دست پیدا کند.

البته در این راه، کارشکنی ها و دشمنی هایی وجود دارد؛ با این دشمنی ها باید مقابله کرد و نباید تسلیم توطئه ی دشمنان شد. ملتی به موفقیت دست پیدا می کند که از اراده و عزم راسخ خود کم نگذارد و بتواند با قدرت تمام و با وحدت کلمه این راه را طی کند. چنین ملتی پیروز است. شما هم بحمدالله تا امروز پیروز شده اید؛ بعد از این هم ان شاءالله پیروز خواهید شد.

استان کرمان، استان بزرگ و مهمی است و از لحاظ منابع طبیعی، ثروتمند است. در سال های بعد از جنگ، کارهای زیادی در این استان انجام گرفته است. آنچه در طول این سال ها در استان کرمان انجام گرفته، با آنچه در سال های قبل از انقلاب صورت گرفته بود، قابل مقایسه نیست. آن روز کرمان یک منطقه ی بکلی فراموش شده بود و مورد بی اعتنایی قرار داشت؛ نه منابع انسانی آن و نه منابع زیرزمینی آن، مورد توجه نبود. نظام جمهوری اسلامی، این منطقه و مردم عزیز کرمان را در سرتاسر استان با چشم عزت نگاه کرد و نگاه می کند؛ آن چنان که شایسته ی آنهاست. نظام جمهوری اسلامی به این استان توجه کرده است. وضعیت این استان با گذشته تفاوت زیادی پیدا کرده است؛ البته کمبودهایی هم وجود دارد که به بعضی از آنها اشاره کردند. خشکسالی هفت ساله و هشت ساله در نقاط مختلف استان صدمه های زیادی زد؛ سرمای امسال هم که مشکلاتی را برای رفسنجان و بعضی نقاط دیگر به وجود آورده است. البته باید به مردم کمک شود تا بتوانند در مقابل بلایا و حوادث طبیعی هم مقاومت کنند و کار را متوقف نکنند و ان شاءالله بر مشکلات فائق بیایند. از مهمترین وظایف مسؤولان دولتی همین است؛ ما هم توصیه های لازم را به آنها کرده ایم و خواهیم کرد. امیدواریم خداوند متعال برکات خودش را بر مردم رفسنجان و شهر رفسنجان نازل فرماید.

پروردگارا! این مردم مؤمن و عزیز و پُرشور و بااخلاص را مشمول رحمت و برکت و لطف خود قرار بده. پروردگارا! این دل های مؤمن را با تفضلات خود، به نور معرفت روشن و منور بگردان. پروردگارا! شهدای عزیزی که از این منطقه در راه تو جان خودشان را فدا کرده اند، با پیغمبر محشور بفرما. پروردگارا! به محمد و آل محمد به ما توفیق خدمتگزاری به این مردم عزیز را عنایت کن و ما را خدمتگزاران واقعی این مردم قرار بده.

والسلام علیکم و رحمةالله و برکاته